

Înlocuirea lui Gorbaciov, calificată drept lovitură de stat

Fără îndoielă, înlocuirea din funcție a lui Mihail Sergeevici Gorbaciov a stîrnit senzație în toată lumea. Șefi de state și de guverne și-au întrerupt vacanțele, armatele din Europa se află în stare de alarmă. Moscova se scaldă în nesiguranță și teroare. Toate, în numai câteva ore, într-o perioadă de acalmie relativă în URSS, cînd se aștepta semnarea tratatului unional în noua formă, eveniment ce trebuia să aibă loc ieri, și, din cauza cărui, primul ministru Valentin Pavlov și-a aminat vizita programată în Israel, în legătură cu președinea conferință de pace pentru Orientul Mijlociu, ce urma să se desfășoare sub copreședinția URSS și SUA, cele două superputeri ale lumii aduse la o comuniune de interese fără precedent, ca urmare a politicii internaționale deosebit de abile duse de Mihail Gorbaciov și George Bush, care, dincolo de incertele divergențe de

păreți, au intrat pe poarta istoriei ca doi mari prieteni. Știrile ce străbău astăzi lumea, în legătură cu evenimentul numărul unu al acestui început de deceniu sînt inconsistente pentru a ne putea forma o imagine clară a ceea ce s-a întîmplat la Moscova în ultimele 48 de ore, iar impersistența deciziilor creează o stare de confuzie aproape generală. Nu vom încerca să tragem concluzii pentru cititorii noștri. Ar fi prematur. Vom încerca însă să redăm cu fidelitate aproape tot ce s-a transmis în legătură cu această adevărată lovitură de stat pentru omenire. Mihail Gorbaciov se afla de pe data de 4 august în vacanță în Crimeea, la reședința sa oficială, împreună cu familia. Urma să se întoarcă pe 20 august la Kremlin, pen-

Gheorghe CHIRVASA

(Continuare în pag. a 4-a)

Cotidian de opinie și informație al Văii Jiului

ANUL II, NR. 138

MIERCURI, 21 AUGUST 1991

4 PAGINI - 3 LEI

PENTRU CINE CÎNTĂ FANFARA ?

Griji justificate Și dacă vine iarna ?

Am pătruns în incinta colonei auto nr. 5 Uricani cu oarecare strîngere de inimă. Drumul străfuit, gropile din caldarîmul ce ar trebui să țină loc de curte, praful de circa 10 cm de pe toată întinderea micii curți, toate la un loc definesc un spațiu în care munca unor oameni trebuie susținută. Am lăsat în urmă și două gherete de la intrare, de care mai târziu am aflat că țin loc și de poartă și de birouri și de birou al șefului de coloană. Undeva mai la dreapta, sub o rabă cu cabină răsturnată, doi oameni, pe o bucată de cauciuc, înecați de praful ce tind să acopere covorul de cauciuc, trebăluiesc, murdări și prafulți, de să le plîngi de milă. Fără să vreau, îmi zboară gîndul la ploaie. La ploaie și la ce se întîmplă cu imensitatea de praful și mai ales cu munca oamenilor, în această curte, în care ar trebui să existe o rampă, beton peste tot și bineînțeles o hală în care oamenii să poată lucra, indiferent de situația atmosferică sau de intemperii. Să veniți să vedeți

Gheorghe CHIRVASA

(Continuare în pag. a 2-a)

Mai pe larg despre fenomenul misterios „Nu, n-a fost o halucinație“

Reluăm discuția, de astă dată față în față, cu doi dintre cei șapte martori oculari ai „fenomenului misterios“ din Retezat. Sînt doi salvamoniștii ai Lupeniului, aflați în tabăra de prim-ajutor de la Lacul Bucura, care în seara zilei de 4 august au condus un grup de cinci turiști de la cabana Pietrele la Bucura. Primul: minerul socialist și electrolucător Martin Domokoș. Are 43 de ani și este omul muntelui de la 14 ani. Al doilea: topograful de mină George Rășiga, 28 de ani, un pasionat speolog și montaniard. Discuția o demarează Martin Domokoș. Ține să facă o precizare prealabilă: „As dori să nu par caraghios. Nici eu, nici colegul. În grup am fost șapte. Și toți am văzut același lucru. Vreau să subliniez, deci, ceea ce am spus în încheierea primei convorbiri: ceea ce am văzut, n-a fost o halucinație. Ce a fost, de fapt, e greu să mă pronunț. Oricum, mă pasionează

Ioan DUBUK

(Continuare în pag. a 2-a)

Precizare A nu se confunda!

Am fost vizitați la redacție de 7 salvatori de la EM Lupeni, care s-au simțit lezați de aprecierile din articolul referitor la grevă, apărut sîmbătă în ziarul nostru. Precizăm că aceștia n-au participat direct la evenimentele, cîci dintre ei (Ionel Nichitoiu, Dumitru Armeanu, Ilie Pălânceanu, Cornel Pop, Vasile Goga), aflîndu-se joi dimineața în mină, (schimbul I), iar doi se odîineau, pentru că munciseră din greu în schimbul IV (Gheorghe Otoveș și Constantin Georgescu). Precizăm că tot ce s-a scris despre întîmplările de la EM Lupeni, are la bază observația directă, sau declarațiile a numeroși martori oculari. Ei susțin că, dacă au fost salvatori printre cei care au băut la stația de salvare, atunci aceștia nu erau dintre cei care trebuiau să intre în mină; că un salvator la numai 2200 lei pe post (nu 3000 lei), imposibili, proveniți, de altfel, din fondurile de protecția muncii; că în curte se mai aflau vreo 10 salvatori, care n-au intervenit să-și apere pe director, dovadă fiind și faptul că domnul Drăgulescu, inginer șef al stației de salvare, are două coaste rupte, ca urmare a bruscării a estiva de către mineri.

Altă față a privatizării

La început a fost inițiativa. S-a găsit apoi spațiul. Au urmat aprobările. S-a început munca. Și, miercuri, 15 august, s-a deschis Magazinul „1001 articole“. Aceasta ar fi pe scurt istoria firmei IMPEX SRL, ce-și desfășoară activitatea în clădirea fostului spital TBC Petroșani, cu amenajări pînă la cele mai mici amănunte și, unde se desfășoară produse industriale de uz casnic, îmbrăcăminte copii, bărbați și femei, încălțăminte, lenjerie, produse alimentare. Nu cafea, nu băuturi alcoolice. Într-un colț, special amenajat, se află marfă de consignatie, în adevăratul sens al cuvîntului. Numele celor asociați: Gheorghe Mieluș, Silviu Popa, Ioan Dumitrescu, Adrian Popa, Mariana Licu, Irina Huszar, Dan Ploșcaru, Camelia Verbiță. Și, dacă s-a reușit deschiderea într-un timp record, tot intens se lucrează și la amenajarea spațiilor de la subsol, unde se vrea montarea unei spălătorii cu două mașini și a atelierului pentru confecții metalice, lemnărie, zidărie, instalații sanitare. Aici se pot comanda în curtea închideri de bal

(Continuare în pag. a 2-a)

Un erou al Văii Jiului

Actul istoric de la 23 august 1944 a reprezentat un veritabil punct de cotitură în devenirea istorică a națiunii și statului român. A însemnat, totodată, începerea războiului dus de România împotriva Germaniei naziste și Ungariei horthyste, în condițiile cînd nu exista nici o înțelegere cu statele din coaliția antihitleristă, care au aliat prin sistemul de informații de acțiunea eroică, curajoasă, fără precedent a României, fiind de acord în totalitate cu aceasta și apreciind-o elogios, prin declarații publice. România se alătură astfel, în mod obiectiv și definitiv coaliției antihitleriste aducînd o contribuție definitivă la obținerea marii victorii a popoarelor lumii asupra coaliției fasciste, în clipa cînd încă nu se precizase clar înfringerea Germaniei.

Imediat după arestarea mareșalului Ion Antonescu (1882-1946), comandanții de unități au primit ordinul de operații nr. 30871, care prevedea ocuparea și apărarea sediilor autorităților și instituțiilor publice din București, blocarea prin foc și lichidarea obiectivelor hitleriste din oraș. Pentru înfrîngerea forțelor hitleris-

Ioan VELICA

(Continuare în pag. a 2-a)

Cutremure și replici

Zguduită puternic de cutremurul din 1989, România trăiește în ultimul timp o anume dramă, care își are epicentrul și magnitudinea în mișcările tectonice devenite liniare, cu o frecvență nemaiîntilnită, împovărind și așa trepidantă viață socială.

Falia Orșova — Banloc, cu extremitatea nordică Făget s-a pus de mai multe ori în mișcare, specialiștii considerând că, în această zonă, intensitatea cutremurelor nu depășește 4,6 pe scara Mercalli. În decursul lunii iulie, în zona Transilvaniei s-au înregistrat nu mai puțin de 142 replici și cutremure, dintre care două au avut urmări nefaste asupra locuitorilor din Banat, soldate cu pierderi de vieți omenești, distrugerea locuințelor și avarierea altor imobile.

Până la 8 august s-au înregistrat, tot în această zonă, încă 27 de asemenea cutremure, a căror magnitudine a fost între 1,6 și 4,8 grade pe scara Mercalli. Memoria refuză să înregistreze chiar și posibilitatea avertizării care face parte totuși din dezastul care poate urma. Doamne, ce ne mai pregătești?

Dorel NEAMTU

Cu picioarele pe pământ.

„Nu, n-a fost o halucinație”

(Urmare din pagina 1)

astronomia, am citit multe despre fenomene optice cerești. Umblind și înnoptând, de multe ori în munti, am văzut multe. Și meteoriți și fulger globular. Ceea ce am văzut însă acum, e greu de definit. Că a fost un O.Z.N., nu aș putea afirma, pentru că nu era vorba de un corp anume, deslușit. Dar totuși a fost extraordinar. Pentru a mă verifica și a mă convinge că nu am o trăire subiectivă, am lăsat să se manifeste ceilalți.

— Si cum s-au manifestat?
— Bineînțeles, prima lumină apărută pe jumetele noastre, la un moment dat, a început să se apropie de noi. Edith, o fată din Lupeni, care cu doi prieteni era în fruntea grupului, neștiind ce e cu lumina aceea strălucitoare, a exclamat disperată: „Hai să fugim. Vine spre noi, să trecem de ea”. Am fixat lanternele spre acea punct luminos care, după un timp, s-a oprit, apoi s-a retras. Atunci s-a stins și panica ce ne-a cuprins, iar eu am luat-o în glumă: „Hai, măi! Ce faci, nu vă va să ne mai ier?” Am fost la câțiva zeci de metri de „cher”, de Curmătura. Când am ajuns sus, peste vreo sfert de ceas, pe Curmătura, abia aici am asistat, înfruntând întregul spectacol misterios.

— Adică, ce ați văzut?
— Am văzut, peste Valea Rea, o puzderie de lumini. De asta dată de culori diferite: verde-albăstrui, un fel de turcoaz, care era culoarea predominantă, galben-roșuatic, roz. Am început cu bătaie o astfel de lumină. Așa formă unu, doi, a unui hublou fluorescent, cu margini mai închise, metalice. Ne-a uluit însă pe toți, spectacolul propriu-zis — și care a durat vreo sfert de oră — ordonarea luminilor în multiple forme geometrice: în cerc, în paralelipiped, în formă unei inimii, apoi în drepte paralele, de care s-au prins altele, perpendiculare.

— Eu am văz că vedem o reflectare a luminilor orizontului Hațeg, intervine tânărul G. Băliga. Dar, ne-am dat seama că, din unghiul în care ne aflam, pe

Curmătura, Hațegul se afla în cu totul altă direcție — Valea Pietrele și nicidecum spre Valea Rea.

— În orice caz, uluirea noastră de început, s-a transformat în agitație, continuă M. Domokos. Am început să emitem semnale dincolo, spre tabăra de la lac, solicitând colegilor să deschidă aparatul de radio-recepție pentru a-i avertiza asupra fenomenului la care asistăm. Colegii au fost pe fază. Dar, când am început să emitem prin radio, luminile din fața noastră și-au schimbat configurația, s-au comasat într-un glob ovoidal, ca o rampă de lansare — cu diametrul de câțiva zeci de metri — și, intensificându-se luminozitatea, au luat o mișcare ascendentă, dispărând în înălțimi. Intre noi și Valea Rea, până am asistat la fenomenul misterios din fața noastră, s-a menținut un culoar luminos cu deschidere spre ansamblul de lumini, încât am reușit să distingem contururile din jur ca la lumina Lunii. După dispariția ansamblului luminos, totul, toate împrejurimile au rămas învaluite într-o ceață densă. Am avut ce povesti odată alături jos, în câmpul, colegilor din tabără...

— Si cum au primit toată povestea?
— Cu interes, cu uluire, desigur. Dar încă ceva interesant iar pentru mine, oricum, satisfăcător: un coleg, Vasile Ursache, a recepționat, a doua zi, o știre la radio, cum că în noaptea precedentă, deci în noaptea în care am asistat noi la fenomenul misterios, în zona Dunării s-au observat semnalele unor O.Z.N.-uri. Deci, s-a putut să fie ceva...

— În orice caz, a doua zi, deci pe ziua, a fost și senin, am urcat pe Curmătura și am luat în ropce cu binocul același unghi — spre Valea Rea. M-am convins încă o dată că din acest unghi nu se poate cuprinde decât relieful muntilor: sau Valea Rea și partea de mijloc a Virfului Mare; deci, orice reflectare a orașului Hațeg era exclusă.

— În fine, aș fi bucurat să află și părerea altora, mai „masă” în domeniu, decât mine, un amator...

POLIȚIA NU DOARME

Tîlhării la miezul nopții

În 26 iunie, s-a luat așa, tam-nisam, de un cetățean care aștepta în stația de autobuz. „Știu că ai cuțit la tine!”. „Fii serios. Caută-mă!”. Și l-a căutat. Omul n-avea cuțit, dar avea 3000 de lei, pe care cei care l-a percheziționat și i-a însușit. Exact după o lună, în 26 iulie, în jurul orei 24, Bernard Puiu Giany, 18 ani, îl acostează pe V.V. Fapta s-a petrecut tot în Vulcan. Il lovește și cu forța îi sustrage lui V.V. borsetul în care acesta avea actele de identitate, bani și alte obiecte. Din fericire n-a mai apucat să pună la cale o nouă tîlhărie. A fost reținut de poliție, fiind cercetat în stare de arest.

Opinia publică a reacționat

Ultima oară, Acatrinei Viorel, 25 de ani, din Vulcan, a fost condamnat pentru furturi din autoturisme. Fapt pentru care își execută pedeapsa la locul de muncă. Dar, cum nărvul din fire n-are lecuire, a continuat să opereze. În 15 august, pe la ora 19, în stare de ebrietate, a forțat ușa unei „Dacii”, parcate lângă autoservirea 58 din Vulcan. A

sustras nouă casete audio și ce-a mai găsit pe-acolo. N-a apucat însă să dispară. Imobilizat de cetățenii prezenți în zonă (avem, așadar, opinie publică!) a fost predat poliției. Acum, în stare de arest, așteaptă să vadă nu ce ci cît va primi. Din condamnarea anterioară mai avea de executat 41 luni.

Tîlhar recidivist

Un alt tîlhar de noapte din Vulcan, de asta dată recidivist, în persoana lui Jilip Ilie Costel, 25 de ani, a fost pus bine de poliție. Ultima dată și-a încercat norocul în noaptea de 10 spre 11 august, când a tăbărit asupra lui S.V. sustrăgându-i bunuri în valoare de 14000 de lei. Prins după puțin timp, tîlharul a fost dus în arestul poliției. Prejudiciul a fost recuperat în întregime.

De la poliția din Vulcan am mai aflat că, în săptămîna care a trecut, au fost aplicate șapte amenzi (între 500 și 2000 lei), ca urmare a încălcării Decretului

153/1970. În același timp, organele de poliție fac apel la cetățenii să contribuie mai mult la aplanarea fenomenelor infracționale de pe raza orașului. Cei care urmează să lipsească o perioadă din locuințe — plecînd în concediu — sînt sfătuiți să nu spună la prea mulți acest lucru. Altfel, deosebi, au fost cazuri cînd, revenind acasă, oamenii și-au găsit locuințele „vizitate” în lipsa lor. Au și hoții antenele lor...

Rubrică realizată de
Gheorghe OLTEANU

Și dacă vine iarna ?

(Urmare din pag. 1)

cum e cînd plouă sau cînd e zăpadă iarna și ger, îmi spune fără ocoliguri mecanicul Dionisie Ungur, după ce iese plin de praf de sub raba bolnavă. Noi sîntem ca în mijlocul pădurii, nițai de toată lumea. Lucrăm fără sudură, fără electricieni, fără strungar, fără atelier, fără scule, ca vai de mama noastră. Nimeni nu ne ajută cu nimic și ne gîndim cu groază că vine iarna și iar vom lucra sub cerul liber și în ger”. Își continuă gîndurile D.U. „Avem niște condiții de lucru dintre cele mai grele, ne spune și mecanicul Ștefan Szurovecz. Nu avem cu ce să ridicăm cutiile de viteză, ar trebui să avem măcar un molotovivitor și ne-am descurca mai ușor. Că să nu mai vorbim de lipsa pieselor de schimb, motoare, curele, pînă și prezoane și șuruburi ne lipsesc. Despre sculele de lucru ce să mai zicem, n-avem de nici unele. Am mai primit ceva echipament de lucru, dar la elte ne lipsesc nouă...” Aceleași gînduri amare le exprimă și șoferul, Dumitru Herjan, aflat cu mașina la reparat. Cum situația de ansamblu a acestei coloane este, sub aspect social, deosebit de precară, ne-am adresat șefului de coloană, dl. Marian Spînu, cîrînd delaiți suplimentare „Deci, domnule Spînu, de ce această situație?”

— Este greu de răspuns la modul concret. Situația noastră a fost dintotdeauna katală mai la marginea interesului și în timp situația s-a deteriorat și mai mult. În ultimul timp am reușit să mai începem ceva, prin forțe proprii. Am înjghebat un vestiar, cam strîmt ce-i drept, am reușit să amenajăm și un spălător și un mic atelier de vulcanizare. Ba am început și con-

strucția unor birouri sau mai bine zis magazii la intrare să putem să ne descurcăm mai bine. Însă dacă nu vom fi ajutați și de întreprinderea noastră, BTAPS Petroșani, toată zbaterea oamenilor din această coloană este zadarnică. Ar trebui să fim ajutați să betonăm curtea, să construim o hală în care să avem și noi o rampă și niște condiții de lucru mai omenești. Cheltuielile pentru aceste obiective nu ar fi chiar așa de mari, ca să nu poată fi suportate. Și apoi am lucra și noi cu oamenii la toț felul de lucrări pentru amenajarea incintei. Ne trebuie însă materia primă.

— Care este situația parcului auto?

— Avem în dotare 22 de mașini de diverse tonaje. În funcțiune avem 16 mașini, ceea ce înseamnă un coeficient de utilizare a parcului de peste 70 la sută. Sigur probleme sînt mai multe. Să vă dau numai un exemplu. Noi sîntem vecini cu mina Uricani, gard în gard chiar, și mina ne-a ajutat mereu cu ce a putut. Dar mașinile noastre nu asigură serviciu pentru această mină. Noi sîntem repartizați la prepararea Corocști și zilnic mașinile noastre parcurg kilometri întregi pentru a ajunge la locul de muncă și seara trebuie să se întoarcă iar la Uricani. Consum mult de motorină și de timp, cînd am putea să juerăm pentru mină, dar asta e... Sigur, nu este menirea noastră să dăm soluții pentru nimic din ceea ce aparține coloanei auto nr. 5 Uricani, dar parec o mină de ajutor, întînsă mai cu convingere acestor oameni n-ar strica și pe-ar mai ușura și lor munca și zilele amare, create din lipsuri de tot felul.

(Urmare din pag. 1)

te din zona satului Băneasa, a aeroportului Băneasa și Otopeni au fost constituite două grupări: prima — cu misiunea de a ocupa pădurile Băneasa și Tunari — trebuia să atace pe direcția Sud-Nord, în lungul șoselei București — Ploiești; cealaltă — cu misiunea de a intercepta șoseaua București — Ploiești în zona Odăile — pădurea Dumitrescu — ataca pe direcția Vest-Est, pornind de la Mogoșoaia spre Otopeni, după care urma ca printr-un atac în direcția Sud să cadă în spatele trupelor hitleriste.

La luptele din zona Capitalei a participat și caporalul Căpeț Ioan, în cadrul Regimentului 9 artilerie antiaeriană component al Brigăzii 4 artilerie antiaeriană dependentă de Regiunea 3 aeriană a Corpului 3 aerian al Statului major al aerului în perioada 23—26 august 1944.

Un erou al Văii Jiului

Caporalul Căpeț Ioan îndeplinea funcția de servanț în Regimentul 9 artilerie antiaeriană. În ziua de 26 august 1944, aflîndu-se în dispozitivul bateriei 53/70, în zona satului Odăile, un grup de militari hitleriști, îmbrăcați în uniforme ale armatei române, au atacat poziția bateriei, producînd derută în rîndurile tunarilor. Caporalul Căpeț Ioan a fost printre primii ostași care au descoperit vicleșugul hitleriștilor și a alarmat pe al săi. El a pus mina pe o pușcă, lovind în plin un soldat german care pătrunsesse în dispozitivul bateriei. A fost lovit la rîndul său de schijele unei grenade. Dovodind un înalt simț al datoriei, caporalul Căpeț Ioan a refuzat să fie evacuat, crezînd că poate fi încă de folos alor săi.

S-a stins din viață în dispozitivul bateriei. A fost decorat post-mortem, cu medalia „Virtutea militară” clasa a II-a. (Arhiva Ministerului Apărării Naționale, fond Decorații, dosar nr. 23 bis „V”, fila 109—112).

Cine a fost caporalul Căpeț Ioan? S-a născut în 5 iulie 1922 la Bănița. A fost primul născut într-o familie cu patru băieți: Ioan, Rusalin, Ion și Isidor. S-a căsătorit în 1940 cu o olteancă de prin părțile Gorjului, de unde de fapt a și fost încorporat în armată. Soția a murit după terminarea războiului, rămînd doi băieți. Amîndoi au crescut, păstrînd vie în memoria lor vitejia tatălui lor. Astăzi, unul din băieți joacă la Timișoara, iar celălalt la Tirgu Jiu.

În satul Odăile, comuna Otopeni, sectorul agricol Ilfov, s-a ridicat un obelisc: „În amintirea eroilor bateriei 53/70 a.a. căzuți în august 1944 pentru apărarea și eliberarea Capitalei”. La loc de cinste stă scris numele caporalului-erou Căpeț Ioan, născut la Bănița, Iața, de scîrbă, povestea unui erou al Văii Jiului.

Să-i fie (într-o ușoară !

Altă față a privatizării

(Urmare din pag. 1)

coane, uși, geamuri, alte obiecte și lucrări utilizate în folosul locatarilor. Pentru copii, se va amenaja parcul din față, avînd acordul și sprijinul primăriei în soluționarea propunerilor părinților și pe gustul celor mici. Privatizarea are aici o altă față, cu bătaie lungă, și sperăm că serviciile firmei vor înlocui slaba calitate a lucrărilor executate încă de unele societăți de stat,

CÎMPULUI NEAG

O unitate minieră care-și sporește potențialul productiv
Un perimetru — victimă a „politicii bulldozerului“, care începe să-și refacă rănile

În timp ce în subteran se sapă drumurile spre fronturile de cărbune, la suprafață prinde contur incinta minei.

Foto: Sorin OPREA

Va mai semăna vreodată Cîmpul lui Neag cu ce a fost cindva? Puțin probabil. După ce satul a fost răscolit, după ce vatra satului cu bisericuța ei — cu tot a fost mutată mai spre vest, spre Buta, au rămas carierele delimitate în zone.

Așa a fost până mai ieri, așa este și în prezent: un teren întins, arid, o groapă... Și, totuși, peisajul acesta dezolant nu este cel definitiv. În vecinătatea marii cariere din zona A, începe să se contureze incinta unei mine. Deocamdată, așa cum se vede în fotografia alăturată au apărut turlele provizorii ale celor două puțuri săpate în incinta principală: puțurile auxiliare și cu schip. De aici va începe săparea viitoarelor orizonturi ale minei. Până la începerea lor, au demarat deja lucrările de investiții din planul înclinat nr. 1 în zona E. Aici se execută galeria de bază pentru primul abataj frontal de pe stratul 17/18, care promite, dacă zăcămintele se vor confirma, dublarea producției minei spre finele anului viitor.

TREI IPOSTAZE, TREI OBIECTIVE STRATEGICE

CĂRBUNELE

Victimă a industrializării forțate, Cîmpul lui Neag a devenit în anii trecuți doar o amintire din ceea ce a fost cindva — un sat de oieri de sub creștele munților, un spațiu al liniștii ancestrale și al aerului ozonat în care oamenii își trăiau liniștiți traiul în gospodăriile lor moștenite din tată-n fiu.

Cîmpul lui Neag a devenit o carieră de cărbuni, respectiv, o unitate minieră menită să răspundă foametei nesătioase a industriei noastre energofage — să asigure huiul pentru metalurgie. În ce măsură a răspuns de-a lungul anilor acestei meniri cariera de la Cîmpul lui Neag este o problemă asupra căreia se poate discuta mult. Mai ales din punct de vedere economic, existența acestei noi unități miniere este o chestiune controversată. Și aceasta, pentru că țona de cărbune extrasă înseamnă cheltuieli enorme, în-globând descoperirea, cheltuieli mari de motorină, energie electrică și piese de schimb pentru transportul cărbunelui. În toți anii trecuți calitatea cărbunelui s-a situat sub normele admise, ceea ce a impus soluții de compromis în valorificarea masei miniere.

Dar, faptele sînt consumate. Cariera există, mina Cîmpul lui Neag așijderea. Este realitatea — singura ipostază rațională despre care se poate discuta. Iar această ipostază — mina — presupune producție, presupune extragerea cărbunelui necesar și astăzi, ca întotdeauna, economiei țării.

Acestui țel, redresării producției servește și studiul, respectiv proiectul elaborat nu demult, pentru reorientarea strategiei de exploatare a întregului cîmp minier. Potrivit acestei strategii se acționează pentru intensificarea descoperții în zona carierei în vederea exploatării rezervelor de la suprafață — ale straturilor 3 și 5 — dar, totodată, și pentru intensificarea lucrărilor de deschideri și pregătiri din subteran pentru exploatarea straturilor 17, 18, precum și 3 și 5 din blocul VI sud, între orizonturile 620—710.

Trecerea la exploatarea din subteran este coordonata principală a viitorului minei. Pe stratele 3 și 5 se lucrează deja, în două, respectiv, patru abataje camoș, producția acestora apropiindu-se de cea realizată din cariera de la suprafață.

Pentru dezvoltarea viitoarelor capacități, se execută saparea și betonarea puțului de aeraj Bilugu, a două lucrări miniere de deschidere și două de pregătiri pe orizontul 710.

Semnificativ este faptul că eforturile de redresare a producției, conjugate cu cele de dezvoltare rațională a exploatării în perspectiva își arată roadele. Pe luna trecută, producția extrasă suplimentar se ridică la peste 1500 tone, iar conținutul de cenușă al cărbunelui livrat de Cîmpul lui Neag a fost redus cu aproape două puncte față de anul trecut. Concomitent, ritmul susținut al lucrărilor de deschideri și pregătiri promit creșteri importante ale capacităților, ale potențialului productiv, deci ale extracției — condiție sine qua non pentru justificarea existenței minei, pentru desfășurarea unei activități economice eficiente.

OAMENII

Ritmurile de azi și de mine ale minei le hotărâse oamenii. Șeful biroului de programare și urmărire a producției, dl. sing. Gheorghe Krausz, ține să ne vorbească, mai ales, de contribuția minerilor din subteran, din formațiile conduse de Constantin Curea, Ioan Tamaș, Zoltan Farkas, Ioan Scutaru, Ionel Muntean și Ștefan Cernenco, din cele 6 abataje de Costache Zaharia și Andrei Simo, de la pregătiri și de Aurelian Filip care sapă puțul de aeraj, precum și de brigăzile lui Petru Codrea și Ion Vlad de la lucrările de investiții. Ieșința și competența lor, puterea lor de dăruire sînt hotărâtoare pentru potențialul minei, pentru perspectivele ei. Dar, producția de azi — mai înseamnă și munca oamenilor din carieră. Dintre ei se remarcă excavatoriștii Mircea Oncea, Constantin Tarău, Petru Cărășel, bulldozeriștii Constantin Vîjoacă, Constantin Drăgănescu, Aurel Enache și forezorul Victor Hirșovescu. De munca și dăruirea întregului colectiv depinde, de fapt, viitorul ei. Iată de ce, omogenizarea colectivului, grija pentru oamenii minei, pentru profesionalizarea și integrarea lor în rigolele disciplinei minierești, ca și condițiile lor de muncă și de viață, reprezintă priorități ale preocupărilor consiliului de administrație al exploatării, al sindicatului minerilor.

În primul semestru, efectivele minei au crescut cu 158 de oameni, angajați după o selecție riguroasă, exigentă. Există preocupări constante pentru calificarea celor tineri, ca și pentru formarea lor moral-profesională, în spiritul disciplinei minierești. Dovadă: pentru nerespectarea normelor de disciplină, pentru diferite abateri, la 33 de oameni li s-a desființat contractul de muncă.

Grija pentru oameni presupune, implicit, grija pentru condițiile lor de muncă și de securitate. Ing. Eugen Niță, inspectorul șef cu probleme de aeraj, protecția muncii și a mediului înconjurător, ne informează că în acest an, în cadrul exploatării nu s-a înregistrat nici un accident mortal sau cu invaliditate, iar acumulările de metan și de praf de cărbune s-au redus la sub jumătatea celor înregistrate anul trecut. Accidente nu au fost decît ușoare, toate fiind consecința neatenției și ignorării NPM care — cu măsură preventivă — au fost sancționate cu promptitudine, conform legislației în vigoare. În orice caz cu amenzi, dintre care nu au fost nici una sub 1000 lei.

Ultimul timp a fost marcat de noutăți însemnate pe linia îmbunătățirii stării de securitate a minei. În cursul lunii iulie a fost dată în funcțiune o centrală telegrizometrică care aduce o contribuție decisivă la creșterea gradului de securitate în subteran, o stație de înămolire, precum și o nouă lampărie. De curînd, mina a primit în dotare metanometrul AUER, iar pentru aprovizionarea cu apă potabilă a unității s-a realizat o nouă captare pe Valea Lazintuș și se află în stadiu de finalizare stația de filtre și clorinare a apei.

Pentru îmbunătățirea condițiilor sociale ale salariaților se află în execuție pentru a fi pus în funcțiune încă în acest an un nou grup social cu cantină și vestiare, o stație cu două compartimente tip L-100, o centrală termică și o nouă centrală telefonică modernă.

Mediul înconjurător

Apărarea mediului înconjurător la Cîmpul lui Neag, în condițiile exploatării la zi, înseamnă în primul rînd, combaterea prafului, un pericol real atît pentru vegetația din împrejurimi, dar, mai ales pentru oameni.

În anii trecuți, autobaza de transport a asigurat stropirea drumurilor din carieră și pînă la halda, dar, de un timp s-a renunțat la această operație, ceea ce nu este în nici un caz, în beneficiul oamenilor, al localității, dimpotrivă. Pentru fixarea prafului se solicită din import o substanță tensio-activă „Purfix“ care reduce de 100 de ori concentrația de praf în aer. Soluția e bună, a fost avansată mai demult forurilor ierarhice superioare, dar, deocamdată, nu află în studiu. Sigur, e vorba de fonduri, de valută și nu e ușor. Păcat, doar e vorba și de sănătatea mediului, a oamenilor.

Cu apele Jiului nu sînt probleme, nefiind poluate. Marea durere a mediului înconjurător, la Cîmpul lui Neag este însă solul, soarta rînilor, aproape ireparabile, pricinuite de exploatarea la zi a zăcămintului. În vederea refacerii solului, aflăm că la nivelul Departamentului Minelor se elaborează un studiu amplu care prevede și lucrările de redare a terenurilor degradate din Cîmpul lui Neag circuitului agricol sau silvic. Există deocamdată un program pentru închiderea carierei din zona E ca urmare a coboririi exploatării zăcămintului în subteran. Practic, în această zonă nu se mai lucrează de doi ani și terenul acesta „ras“ în urma defrișărilor și descoperții inutile, parcă începe să se refacă. În cîtiva ani se va ajunge, probabil, ca acest frumos colț al localității să semene cu ceea ce-a fost...

Dar, pînă atunci mai este, important și faptul că procesul productiv în zona A plus C, deci la principală carieră a minei se realizează în „circuit închis“. Tot sterilul rezultat din lucrările de descoperță se baldează în perimetrul carierei, fără să mai afecteze alte terenuri. Adică, ceea ce se descoperțează în partea vestică și este vorba de aproximativ 75 000 mc steril într-o lună, se deversează în partea estică. Așadar, marea carieră va fi umplută în bună parte, iar ceea ce va mai rămîne din ea, după oprirea exploatării la zi, va fi, probabil, cindva, un frumos lac de agrement.

Pînă atunci... să trăim și să vedem. Deocamdată s-a făcut o inventariere a tuturor fostelor cariere din perimetrul localității și concluzia e că nici una nu prezintă vreun pericol pentru gospodăriile sau suprafețele învecinate. Iar, în ceea ce privește hăncile care acoperă mari suprafețe, asupra lor acționează, înseși natura. Acești „munți“ de steril din luna Jiului încep să fie acoperiți cu verdeață, cu poțabal, chiar și cu iarbă, iar ici-colo crește deja mesteceeni, arini etc. Așadar, pînă se va pune în aplicare programul ce va rezulta din studiul departamental, mediul înconjurător se autoregenerează. Adică, prin voința Domnului și cu ajutorul mamei-natură, peste cîtiva ani se va ajunge, probabil, ca peșterile să fie de la Cîmpul lui Neag, să semene cu ceea ce a fost, să fie vizitate și admirate de toți cei ce îi călăuzesc hotărâre.

Înlocuirea lui Gorbaciov, calificată drept lovitură de stat

(Urmare din pag. 1)

tru a semna, împreună cu nouă șefi ai republicilor unionale noul tratat, conceput într-o formă absolut inedită, sub directa îndrumare a lui Gorbaciov. Noul tratat prevedea, printre altele, că fiecare republică ce face parte din uniune este o republică independentă și suverană, ce poate avea un sistem propriu de apărare, de relații internaționale și multe alte prerogative ce disipează oarecum puterea centrală în relațiile centru-republici. Este limpede pentru oricine că lovitură de stat din URSS este legată, în mod direct, de semnarea tratatului, care în mod clar nu convenea adeptilor liniei dure, între care Ghennade Ianaev, actualul deținător al puterii era și este reprezentantul cel mai de marcă. Potrivit știrilor transmise de agențiile internaționale de presă, în noaptea de sâmbătă spre duminică, președintele Gorbaciov a fost chemat la Kremlin, unde s-a întâlnit cu vicepreședintele Ghennade Ianaev, cu primul ministru Valentin Pavlov, cu șeful KGB cu ministrul armatei, cu ministrul de Interne cu șeful industriilor militare și cu cel al agriculturii militare. Adică, cu toți cei care, după lovitură de stat, au intrat în componența Comitetului de stat pentru stare excepțională, organul deținător al puterii în momentul de față în URSS. Toți aceștia i-au cerut președintelui Gorbaciov să demisioneze, cerere pe care Mihail Gorbaciov a refuzat-o. După refuz, Gorbaciov a fost trimis din nou în Crimeea și, în jurul orei trei, ora Moscovei, în noaptea de duminică spre luni, s-a făcut publică înlocuirea din funcție a lui Gorbaciov, puterea fiind preluată de Comitetul de stat pentru stare excepțională, în componența amintită.

Printre primele măsuri ale noului organ de putere s-au numărat: decretarea stării excepționale în anumite regiuni ale URSS, regiuni nenominalizate nici până în prezent, desființarea partidelor și formațiunilor politice, cu excepția partidului comunist, desființarea posturilor independente de radio și televiziune, introducerea cenzurii în presă și obligativitatea tuturor cetățenilor de a se supune ordinelor date de Comitetul de stat pentru stare excepțională. Străzile Moscovei au fost blocate de tancuri și transportoare blindate, posturile de televiziune din Lituania și Estonia au fost ocupate de militari, iar în anumite zone ale URSS armata a preluat controlul asupra principalelor puncte strategice. Motivația oficială oferită de vicepreședintele Ianaev, devenit conform constituției, președinte interimar al URSS, a fost că Mihail Gorbaciov a fost înlocuit din motive de sănătate, situația sănătății sale împiedicându-l să-și exercite prerogativele de președinte. Surse demne de încredere care au avut posibilitate de contact cu Gorbaciov, înainte de îndepărtarea sa brută de la putere, certifică faptul că președintele Gorbaciov este într-o stare de sănătate perfectă. Tot potrivit unor surse de informații, Gorbaciov s-ar fi aflat sub stare de arest până luni la reședința din Crimeea, iar luni noaptea a fost transportat într-o direcție necunoscută.

Lovitura de stat din URSS a stârnit în rândul populației reacții diferite. Boris Elțin, președintele Federației Ruse a denunțat lovitură de stat, condamnând înlăturarea de la putere a lui Gorbaciov. El a cerut populației să nu asculte ordinele noului organ de putere, care se află în afara constituției și a apelat la muncitorii să declare grevă generală,

pină la reinstalarea lui Gorbaciov în funcțiile avute. Cei mai mulți muncitori, și în special minerii din marile bazine carbonifere, au intrat deja în grevă generală, iar populația a invadat piața de lângă Kremlin, protestând împotriva măsurilor anti-constituționale luate de autorii loviturii de stat. Comitetul pentru stare excepțională a dat ultimatum de o oră președintelui Elțin să părăsească puterea Rusiei, dar acesta nu a respectat ultimatumul și nu s-a luat până ieri nici o măsură împotriva sa. În fața cererii populației de a-l readuce pe Gorbaciov la putere, Ghennade Ianaev n-a exclus la conferința de presă acest lucru, spunând că este posibil dacă starea sănătății îi va permite lui Gorbaciov acest lucru. Tot el a promis însă organizarea de alegeri prezidențiale, fără să precizeze data. Pentru luni a fost convocată o sesiune extraordinară a Sovietului Suprem al URSS, organul legislativ suprem, care va trebui să se pronunțe asupra legalității declarării stării de necesitate. Potrivit Constituției, aceasta nu se declară decât de președintele URSS, cu aprobarea Sovietului Suprem, iar actuala măsură este în afara constituției, ceea ce, probabil, împiedică noile autorități să ia măsurile ferme pe care le-a anunțat față de cei ce nu se supun deciziilor emise în ultimele zile. Este limpede că lovitură de stat din URSS îngrijorează întreaga lume și, în mod justificat, grijele noastre ale tuturor se îndreaptă spre ceea ce va urma, fiindcă nu putem uita nici un moment că soarta ne-a hărăzit să fim vecinii mici ai acestui imperiu mare, în care la ora actuală situația este mai mult decât alarmantă.

Pentru timpul dumneavoastră liber

MERCURI
21-august 1991

10,00 AC'UALITAȚI.
10,10 Calendarul zilei.
10,20 Canal France Internațional.
12,30 Desene animate. LIDIA ÎN JURUL LUMII.
13,10 Ora de muzică.
14,00 ACTUALITAȚI.
14,10 Viața spirituală.
14,40 Tinerii interpreți de muzică populară.
15,10 Avanspremieră TV.
15,20 Documentar științific.
15,50 Cursuri de limbi străine.
16,20 Jazz într-o zi de vară.
16,50 Tragerea Pronoexpres.
17,00 Știri.
17,05 Conviețuiri.

17,35 Cărți și idei.
18,00 Forum.
18,35 Televiziunea vă ascultă!
19,00 Arte vizuale.
19,30 Desene animate. Aventuri-rierii spațiului.
20,00 ACTUALITAȚI.
20,35 Sport.
20,45 Studioul economic. De la lume luată... la lume înapoi date.
21,15 Memorialul durerii. Mărturiile din Infernul închisorilor comuniste „Schingușul și schingiuitori” (Pitești).
22,25 Universul cunoașterii.
23,10 ACTUALITAȚI.
23,25 In memoriam Cella Delavrancea.
0,25 Campionatul european de natație (rezumat).

Unitatea 86 — Prelucrări piei animale

— șef de unitate Demian Marcu —

aparținind SOCOM — Unirea Petroșani
primește în vederea prelucrării piei de ovine, bovine, caprine și animale sălbatice. Prețuri avantajoase, negocia-bile. Adresați str. Merisor, telefon 190, după ora 17.

Societatea comercială „REALCOM” SA—Petroșani (fost ICESA și AP)

incadrează direct sau prin transfer următorul personal:

— paznici pentru obiective speciale.

HOROSCOP

LEU

(25 iulie — 22 august)

Avantaj la serviciu, pierdut după o direcție de stînga.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)

Cutați un anturaj adecvat nevoii imperioase de comunicare, de care o resimțiți!

BALANȚA

(22 septembrie — 21 octombrie)

Veți câștiga ușor o sumă mare de bani, în „volatilizarea” cărora sexul slab joacă rolul decisiv.

SCORPION

(22 octombrie — 21 noiembrie)

Nu vă luați după etichetă. Adevărata valoare se află în interior.

SAGETAȚOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)

Veți suporta consecințele delor agreabile ale unui act pripl

GAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)

Dintr-o zi, un singur ceas e al dumneavoastră — fiți cu ochii pe el!

VARSATOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Cercuri mici în jurul paharului, cercuri mari în jurul dvs.

PEȘII

(19 februarie — 20 martie)

Unul alb, unul negru. Conțați pe al doilea, dar nu trageți în primul!

BERLEC

(21 martie — 20 aprilie)

Aveți timp să reflectați asupra unei decizii importante. Evitați ghicitori în cafea sau în alte flori...

TAUR

(21 aprilie — 21 mai)

Nu lăsați să vă mistuie înflăcărarea clipel. Aventura a demarat oricum...

GEMINI

(22 mai — 21 iunie)

Profil apreciabil de ne arma unei investiții minime. Relația este totuși riscantă.

RAU

(22 iunie — 22 iulie)

Veți plăti oalele sparte. Cioburile vor rămâne însă și pe alții...

MERCURI, 21 august 1991

— orele 11 și 17: NU DAM ÎNAPOI, NU CAPITULAM; acțiune, karate cu Loren Avedon, Joseph Campanella.

— ora 18,30: CODUL SECRET „CHARLY”; acțiune cu Forrest Tucker

— ora 20,00: INTRAREA DRAGONULUI; karate cu Bruce Lee.

VIDEO FILM

JOI, 22 august 1991

— orele 11 și 17: DRUMUL DRAGONULUI, karate cu Bruce Lee.

— ora 18,30: ZBORUL FUGAR; acțiune cu John Phillip Law.

— ora 20,00: ULTIMUL ZBOR SPRE IAD; acțiune în junglă cu Chuck Connors.

VINERI, 23 august 1991

— orele 11 și 17: EROII IADULUI; comanda cu Miles O'Keefe, Fred Williamson.

— ora 18,30: DRAGOSTE ÎN S.U.A.; dragoste cu Dyan Cannon

— ora 20,00: ÎMBRĂȚȘARE FATALĂ; acțiune, sexy cu Jean Michael Vincent.

MICA PUBLICITATE

VINZARI

VIND urgent Dacia 1300, Uricani, Alea Brazilor, 3 A/48.

(2391) VIND BMW și Citroen înmatriculat. Petroșani, str. Gheorghe Barițiu, nr. 22. (2390)

SCHIMBURI LOCUINȚA

SCHIMB apartament 2 camere Vulcan, B-duș Victoriei, bloc E 1, sc. 3, ap. 11, cu garsonieră Petroșani, (2400)

PIERDERI

PIERDUT contract de închiriere pe numele Popescu Constantin, eliberat de EGCE Lupeni. Îl declar nul. (2399)

PIERDUT diplomă de bacalaureat, pe numele Dicu Ion, eliberată de Liceul Industrial Băile Govora. O declar nulă (2387)

DIVERSE

UNIUNEA ECONOMICA ROMANA A INTREPRINZATORILOR PARTICULARI, SUBFILIALA PETROȘANI,

anunță

Deschiderea de cursuri: marketing, management, contabilitate și studii calculatoarelor IBM, specifice economiei de piață

— cursuri postuniversitare

— cursuri postliceale

Durata cursurilor: 15 septembrie 1991 — 15 aprilie 1992, în zilele de sâmbătă și duminică.

LA ABSOLVIRE se eliberează atestate, acordate de Ministerul Învățământului.

Înscrierile până la 15 septembrie la sediul subfilialei din bulevardul Republicii nr. 84 (Pare), zilnic între 9—15, marțea și joi 17—20.

Informații la telefoanele 44120 sau 42400. (2316)

DECES

COLECTIVUL E.M. Isconj este alături de familia Ing. Grosan Doinei, la pierderea neprețuitului lor tată. (2306)